

Barcelona 20 de març de 1984

Benvolguts alumnes de 7è d'E.G.B. de l'escola "Costa i Llobera":

La vostra carta m'ha fet molt content, i us prego que em perdoneu per haver trigat a contestar-la. El retard es deu, en bona part, al fet d'haver de respondre a unes preguntes vostres que volen el seu temps. Miraré de fer-ho pel mateix ordre que me les heu formulades:

1 - Quan començo a escriure un conte no me'l plantejo d'una manera deliberada. L'origen sempre és el mateix: se m'acut una història, me l'explico, i si em distreu i m'agrada, la passo en net per a explicar-la als altres.

2 - Sí, m'ho passo molt bé quan escric. Si això em fes patir, no escriuria.

3 - El meu pare tenia una passió per la literatura. Va escriure obres de teatre, una de les quals fou estrenada al teatre Romea. També va fer algunes traduccions d'obres de Shakespeare al català. A ell li agradava molt que jo volgués ésser escriptor, i sempre em va estimular en aquest sentit.

4 - No us podria dir quin és el conte que m'ha divertit més mentre l'escrivia. A tots ells els dec alguna cosa, i em dolria molt que, en establir diferències, fos culpablement injust.

5 - Jo no sé si els meus contes agraden als nens, però us asseguro que em sentiria molt feliç si ho hagués aconseguit.

6 - El professor que va fer créixer la meua afició per la literatura, era el senyor Josep Peronella. Dirigí l'"Escola Catalana Mossèn Cinto", i penso que el que em diria ara és allò que ens deia sempre: "Trebal·leu, escriviu i, sobretot, llegiu molt. Sense llegir molt no es pot arribar mai a conèixer del tot el nostre idioma (o qualsevol altre), i el coneixement a fons d'una llengua és indispensable per a poder escriure-la."

7 - A Mèxic me l'estimo molt, però no he volgut tornar-hi, perquè mirar enrera, provar de reviure el passat, no m'agrada. M'estimo més de conservar el record, el qual tendeix a evocar amb tendresa les coses bones i a oblidar les dolentes.

8 - Penso que, pel tot el que us he dit, ja es dedueix [redacted] que la meva ocupació predilecta és escriure. Però tinc la sort que també m'agraden moltes coses més, de manera que no m'estic mai quiet. Tinc l'enorme fortuna de poder afirmar que no m'he avorrit mai.

El vostre company Rafael Vidal és un amic que estimo molt. La seva família i la meva són amigues de fa molts, molts anys, i ens tenim un gran afecte. Es podria dir que gairebé [redacted] som parents. Que li arribi, des d'aquestes ratlles, una fortíssima abraçada que faig extensiva a tots vosaltres.

L'encàrrec de fer-vos un conte curt representa tot un compromís... Us #n'adjunto un, fet amb tota la [redacted] bona fe i el desig sincer de no contrariar-vos...

Saludeu de part meva els vostres professors, la feina dels quals admiro de tot cor.

Amb tot l'afecte

Pere Calders